

A fejevári ősi hadiút mentén

ÉPPEN KILENC SZÁZ egy-néhány esztendeje annak, hogy a bodajki síkon, a Bakony s a Vértes összelelkésénél, III. Henrik német császár serege eldobálta vértjeit s meg sem állt az Osmark határáig, annyira megkergette három irányból benyomuló hadait Béla herceg, Árpád házi Andrással öccse. Hogy valóban borította-e annyi vért a dombok oldalát, amennyi a névadó szájhagyományok elég, azt ma már nemigen tudhatjuk, de bizonyos, hogy ez a kis sík medence itt, a maga mocsaras zombékjaival, lesvett csalitjaival, lelélt dombjaival: valóban pezsdítő hatással lehetett azokra a magyar harcosokra, akik erre felé a fejevári hadiút mentén védtek.

Nem lehetetlen, hogy a vezéri sátrak néhányán éppen e dombtetőn állott, itt, Bodajki falu karéja fölött, oly pompás rálátás esküvőre. Késő ősz susog a mögöttes Bakony rengetegében. Rozsdabarna színeit is eldobálta már a Gaja-völgye, zizegő, levelhullásos november fűkázó a fák között, a kövektől fehérleg legelőn, s lennebb, a patak völgyén. A Gaja-patakén, amely itt-ott még ma is forgatja a vizimalmok vén lapátjait, holott az idő messzire rohant már a völgy fölé: a réginék s újnak találkozására erősebbé épüggé meggyógyon, mint mindenfelé e hazában, valahol csak újat járjuk.

A RÉGI: Bodajki hófehér háztoral a főtúcon s a lágy lejtésű dombokon, ezek a záputatós, kisablakos, kertes házak, amelyek tetizenek a maradi népi építkezés kutatójának éppúgy, mint a szociális előhaladás regisztráló-mesterének is. A házak fehérségének oka: tele van a vidék mészkőbetéttel, restellné magát, aki tünepre ki nem meszelné a házat. A házak erőse alatt mosolygó színskála oka pedig: a megfelelő termés; a kukorica-csövek aranyárgája, a felfűzött paprika haragos vöröse, amely oly békésen olvad össze a hanyatló ősz bágyadt éjfékjével. Az udvar óljában karácsonyi dísznő hemperg, a libák s kacsák nagy lakomák igéretével tasognak a kerítés tövében. Így első látásra ez a falu az idillt jelenti, a változatlan, a költözöt, a néprajzkutató vágyalmát, a képeskönyvek szép lapjára méltó ősi építészett.

AZ ÚJ: a bogárhátú házak udvarában itt motorkerékpárt javítanak, ott traktornyomokat találás, a kémény aljába — mint legény kalapja mellé az árvalányhajat — antennát tűznek lebegőnek s a kicsi kapuk sarkában oly szépen ültözött apróka emberek várják türellemmel a déli harangszót, hogy nagyváros hívalgó korzóján se kerülőknek különbek.

Igen! Az első látványul megkapóan szép háztorok mellett a második kellemes látvány ez a sok szép gyerek, az anyai szeretet különleges jó izlésével öltöztetve, kényesen, tisztán s a megszólított öket: barátságosan, kedves szóval felelnek, előre köszönnek nekéd. Ebben a faluban nagyon szerethetik a gyermekeket.

A nagyobbak éppen most indulnak *sárbogárdi hadiútjára* a Bakony sűrűjébe. Az ősi vér nem lappedt vízzé, úgy látszik. Meglát egy rajra való harcost, leszeji fejét, ne lássuk homlokukon a számot, hátha ellenséges kém gyanánt osontunk végig a falun.

— Jó barát — nyugtatjuk meg őket.

A gyogyászok kisfia felsóhajt:

— A sárbogárdiakat vártuk, ők hívták ki az iskolát, de hiába vártuk, nem jöttek. Bizony, bizony, kell ellenfél nélkül nehéz dolog harcot vívni Bakony rengetegében is. Megy mégis az őrs, neki a völgynek, hátha lapuló vértsek, akarom mondani firtes-sárbogárdiak tűnnek fel netalán a Gaja szurdokában.

Sárbogárd, Sárbogárd, ne hagyj cserben Bodajkot!

A KÖZELI BANYA tette jómódúvá a falut. A szénbánya, amely a balincai határban nyílt meg, s amely oly poétikusan lapul meg a dombok s erdők koszorújában,

hogyan festő esztendőre kívánkozik. Allg órányi idő alatt meg is járható Balinkát a bányászvonaton. E vasárnapi reggelen inkább ünnepi ruhába öltözött bányászok utazgatnak családlátogatásba, hétköznap azonban telve a vonat a környék bányászai: nyílván ehhez s a *gánti bauxitbányához* kapcsolódik aztán, hogy annyi antenna lebeg a környék háztetőin s oly gyönyörű ruhákban virágosnak a bogárhátú házak apró embelekét.

Ha egy falu környéke iparosodni kezd, ez előbb több rányomja bélyegét nemcsak az emberek gondolkodásmódjára, hanem még az utcák s házak küllemére is.

A bodajki vendéglő meglepően tiszta s étlapja jó ízeket ígér.

S a vendéglő mellett *igazi* cukrászda, *igazi* eszpresszógéppel.

A KÉPHEZ AZONBAN szürke szín is tartozik.

A bánat szürke színe a bodajki meleg tó tükrén búsong. A falu közepén ugyanis hatalmas, melegvízű tó hullámozik, egy 1810-ben kitört földrengés kiömlött emléke. Kezdetben közhívnak, reumát gyógyítgatnak benne a falusiak. Iszapjába ültek, kenették magukat. Ma ez a jobb sorsra méltó, gyógyító erejű tó nem egyéb iszapos kacsászatnál. Lovakát hajtanak bele, kővér libák tollászoknak partján. Nem kellene hozzá, csak némi üzleti szellem s idegenforgalmi látványossággá emelkedne Bodajki gyógyfürdővé a falu.

De ehhez, persze, a másik kép szürke színjét is derűsebbé kellene varázsolni.

Ez a másik kép — sajnos, immár nagyon ezokványos kép fehérségében — a műemlékbeli háborús célponttá s kicsi lazaságból óhatatlan rommá silányult *Lamberg-Miske* kastély képe. Nincs ennek az emeletes, valaha látványos kastélynak teteje, nincs padlata, nincs ablaka s nincs egyetlen szobája sem. Nem kevésbé rom ez, mint a túlnani Vértesről idevilágó *Csókakővár* romja; *Csókakővár* a török s a labanc tette rommá, a bodajki Miske-kastélyt, sajnos, allg tíz éve a környék népe. Mindent elhordott belőle, ami kiemelhető, elhordható volt s a szép barokk kastély, amely gyermekkoron, üdülőház, turistaszállás vagy bányászotthon szerepét tölthette volna be, ma ott tart, hogy legjobb lenne végre lebontani, ha ugyan a műemlékvédelem meg nem menti még az utolsó pillanatban.

Mert már csak pillanatok számolhatják életét.

AZ ISZKASZENTGYÖRGYI

nagykastély jelenlegi sorsa valamivel jobban sikerült. Itt van ez az Iszkaszentgyörgy, felelőn Bodajki s Fehérvár között, fehér mészkődombok oldalának támaszkodva, mint-ha ezektől kérne védelmet a bakonyi szelek ellen. Kicsiny patakja elmoscsarodott, a patak partján valamikor malom dőlhetetlenül romba, de a falu körüli jó tevényt már dörgő traktorok szántják őszi alá.

Szép is a látvány mindaddig, amíg az ember a zsendülő vetést, a széles kukoricatáblát s az épülő új bányászházakat látja, ám elszomorodik a szem, ha az Iszkaszentgyörgyön esedékes műemlék, a valamikor Pappenheim-kastély nekikészített állapotát szemrevételezi. Akkor az udvara ennek a kastélynak, hogy Mátyás király lovagi tornát rendezhette volna benne, *de rögtön kettőt is*, Hűvös, ódon falai valamiféle szanatóriumot kedvekedhetnének maguk közé, építómester pedig emulatozhathatna magának, ha e terjedelmes, kétszárnyú, kapubejárattal, kerek romtoronyjal ékes kastély toldott-foldott, klasszicista, barokk, neobarokk, gót hibridjét szemügyre venné. A sok hozzátámasztott dísznő, baromfiketrec, fonott választófal, leomlott lépcső, a nagyteremből kruplikatárra varázsolódott szárnyrészt, a személtőmeggel betemetett vár-árok, az összetört szobor már nem leikésitné annyira a nézőt. Ezt a királydís is most kellene még kitalálni s lassú enyészet keserű állapotából,

amíg nem késő s hírneves, *negyvenhódás, szép arborétumját* is addig menteni a pusztulástól, amíg valaki neki nem ereszti a fejszét a leg-szebb külhoni fenőknek.

Bús enyészet lepi Fejér megye egyik legszebb kastélyát, itt, Iszkaszentgyörgyön.

PEDIG OLY BAJOS, kedves falu ez is. A finomvízű köz-kútnál három vidám leányka csicsereg s csak nem akar a vödör megtelni, annyi a megbeszélni való. A nagyvendéglő udvarán pedig legények szóra-koznak ünnepdélutáni kugliljátékkal; de olyan pályán, olyan kegyetlenül görbén döngött földön, hogy csak három bábút lehet célpontul kitenni, annak is melléje gurul a gölyő.

Legalább egy tisztességes játszótérrel döngölnének ki a bánatos kastély udvarán!

Szombathy Viktor

Kőévált virágoskert a föld alatt

Barlangkutatók kezdeményezése a budai barlangok megmentésére

A vén Szemlőhegy oldalán, a kőbányában nagyot kiált a bányász:

— Hopp, megáááá!...
Kövek koccanó gurulása, omoló föld zuhanó puffanása kíséri a szavát és az odaseregelt munkások ámulva látják, hogy üreg tátong a kőbánya oldalán.

— Barlang... — mondogatják.
Odagyűlnek a környék lakói is. Se vége, se hossza a találgatásnak, a mesének. Egy nagybajuszú, pipás öregember azt bizonygatja, *alagút* az, ami a Duma alatt megy. A másik elásott kincsről regél. Délben a környékbeli vénasszonyok már azt is tudják, hogy az üregbe beleeresztettek egy kacsát és az most már ott úszkál vígan a Dunán.

Szerencsére akadt ember,

aki megmosolyogta a »kacsát« és értesítette a barlangok tudósait és szenvedélyes szerelmest, dr. Kessler Hubertet. Így történt, hogy mielőtt a kíváncsiság és kapzsiság kárt tett volna, a tudós és társa leereszkedhetett a föld gombrába, hogy feltárja az üreg kincsét.

Huszonöt esztendeje éppen, hogy mindez történt. Abban az időben sokat és sokszor írtak az újságok a szemlőhegyi barlangról. A föld harmadkorában forrás fakadt itt, a hévírforrásokból lerakódott csodálatos képződmények, az aragonit-gömböcskék, a hófehér, csillgó alabástrom-kristályok híre messze szállt. A látvány szemképrázlatosan gyönyörű volt. Fehér és sárga, *festő rózsabimbóhoz* hasonlatos apró kristályok seregese fényelt, ragyogott a mélyben. Bogycok, gipszkristályok, alabástromfehér szőlőfürtök. Valóságos kővé vált virágoskert a föld alatt. A tudósok megállapították, hogy a szemlőhegyi barlang, amelyet egy véletlen csáknánytész tart fel, egyike a legdíszesebb barlangoknak és mint földalatti virágoskert, a maga nemében az egész világon egyedülálló.

Az újságok elhallgattak, a gyönyörű kristályokat, kőrözsákat alkalmi vendégek fesszegették le és tördelték össze, hogy hazavihessék sziklakertjük vagy akváriumuk ékességéül. Pusztult a földalatti virágoskert.

Csak a felszabadulás után jutottunk el odáig, hogy a Természetvédelmi Tanács védetté nyilvánította ugyan a szemlőhegyi barlangot, a helyszínt azonban még most sem változott meg úgy, ahogyan kívánatos lenne.

S nemcsak a szemlőhegyi barlangról van most szó, hanem a *ferencgyőr*ről, meg a *mátyáshegy*ről és majdnem valamennyiről. A ferencgyői a Törbívész utcáról nyílik, a mátyáshegyhez a pálvölgyi barlanggal szemben lévő kőfejtőből visz az út. Tárva-nyitva mind a kettő s majdnem minden vasárnap eltűnnek bennük alkalmi látogatók, akiknek megkere-

zésére expedíciókat kell szervezni.

Ezek a barlangok nemcsak a kutató tudósok elmélyült munkáját szolgálhatják, hanem jelentős tényezői lehetnek az idegenforgalomnak. Jugoziáviában a *Postojna-barlangot* kisvasúton utaztatja be a kiránduló, rejtett világítótestek sok ezer gyertyafénye mellett. A lilla-füredi *István- és Anna-barlangban* karbidlámpa világít. A miskolci *Tavas-barlang* földalatti tavát melegvízforrások táplálják. Ha hasznosítási akarnók, *Európa egyik legszebb földalatti melegfürdőjét* létesíthetnénk ott.

Es a természeti kincsek és természetadta lehetőségeken kívül a budapesti barlangoknak külön jelentőségük van még azért is, mert egy *világváros kellős közepén* nyílnak. Hiszen még így is csak a pálvölgyi barlangnak a múlt esztendőben *tizenháromezer látogatója* volt. Ennek a barlangnak a *Turistaházakat* Keszélő Vállalat a gazdája. A föld feletti helyiséget teljesen elfoglalja a vendéglő. Természetesen arra is szükség van, de egy helyiségben feltétlenül *múzeumot kellene berendezni*. Se szeri, se száma a lehetőségeknél. Csak egy terület kellene, amelyik valóban a gazdája lenne a barlangoknak.

Ott fut a Vár alatt a több kilométeres alagútrendszer, amely részint természetes, részint mesterséges. Történelmi időkrol mesélnék ezek a folyók, a török időkrol, földalatti ütközetekrol, csatákról.

A barlangok tudosa és szerelme könyvet írt a barlangokról. A munka a *Kossuth Könyvtárnál* most van sajtó alatt. *Szervekednek is a barlangkutatók*. Jelenleg a *Magyar Hidrológiai Társaság* kebelében működnek és most szándékoznak *önálló barlangkutató társulatot* alakítani.

Kincset rejt a barlangok méhe, azonban ahhoz, hogy ez a kincs a napvilágra kerüljön, az szükséges, hogy az illetékesek, legelőszörban a *Fővárosi Idegenforgalmi Tanács* törődjön az ügyel.

(Jód)

Sorbanállás

Szombaton elhatároztuk, hogy vasárnap moziba megyünk. Noha három újságot olvasunk, fél órába telt, míg a műsort a csütörtöki számban megjelentük. »Miert nem közzük a lapok legalább szombaton, vasárnap újra a másort?« — kérdezte feleségem, de én nem tudtam felelni rá.

Az is megtudtam, hogy ügyetlenül választottam a mozi, ahová menni akartunk. Ott ugyanis naponta hat előadás van s emiatt csak egynapos elővetel. Fűszerezve tolongással, sordezen bedíltam a sorba s másfél órát tipegtem előre. A pénztárosnő azzal a joga: »Vasárnapra már minden jegy elfogyott.« Elkör hagyott el a békétűrés. »Mikor kezdték osztani a jegyeket?« — kérdeztem, s megtudtam, hogy allg két órája.

Ha már mozi-jegyet nem szerettem, elmentem a Fővárosi Mozitüzemi Vállalathoz. Megtudtam ideig. Én, mert szeretnék sok ezer emberdár-nyal együtt mozijegyet szerezni vasárnapra, mozikban. 1938-ban 18 millió mozilátogató volt az országban, ez idén 35 millió — csak Budapestben. S a fővárosban egyelőre sincs több mozi, mint akkor.

Az is megtudtam, hogy ügyetlenül választottam a mozi, ahová menni akartunk. Ott ugyanis naponta hat előadás van s emiatt csak egynapos elővetel. Fűszerezve tolongással, sordezen bedíltam a sorba s másfél órát tipegtem előre. A pénztárosnő azzal a joga: »Vasárnapra már minden jegy elfogyott.« Elkör hagyott el a békétűrés. »Mikor kezdték osztani a jegyeket?« — kérdeztem, s megtudtam, hogy allg két órája.

Ha már mozi-jegyet nem szerettem, elmentem a Fővárosi Mozitüzemi Vállalathoz. Megtudtam ideig. Én, mert szeretnék sok ezer emberdár-nyal együtt mozijegyet szerezni vasárnapra,

mozikban. 1938-ban 18 millió mozilátogató volt az országban, ez idén 35 millió — csak Budapestben. S a fővárosban egyelőre sincs több mozi, mint akkor.

Az is megtudtam, hogy ügyetlenül választottam a mozi, ahová menni akartunk. Ott ugyanis naponta hat előadás van s emiatt csak egynapos elővetel. Fűszerezve tolongással, sordezen bedíltam a sorba s másfél órát tipegtem előre. A pénztárosnő azzal a joga: »Vasárnapra már minden jegy elfogyott.« Elkör hagyott el a békétűrés. »Mikor kezdték osztani a jegyeket?« — kérdeztem, s megtudtam, hogy allg két órája.

Ha már mozi-jegyet nem szerettem, elmentem a Fővárosi Mozitüzemi Vállalathoz. Megtudtam ideig. Én, mert szeretnék sok ezer emberdár-nyal együtt mozijegyet szerezni vasárnapra,

mozikban. 1938-ban 18 millió mozilátogató volt az országban, ez idén 35 millió — csak Budapestben. S a fővárosban egyelőre sincs több mozi, mint akkor.

Az is megtudtam, hogy ügyetlenül választottam a mozi, ahová menni akartunk. Ott ugyanis naponta hat előadás van s emiatt csak egynapos elővetel. Fűszerezve tolongással, sordezen bedíltam a sorba s másfél órát tipegtem előre. A pénztárosnő azzal a joga: »Vasárnapra már minden jegy elfogyott.« Elkör hagyott el a békétűrés. »Mikor kezdték osztani a jegyeket?« — kérdeztem, s megtudtam, hogy allg két órája.

Ha már mozi-jegyet nem szerettem, elmentem a Fővárosi Mozitüzemi Vállalathoz. Megtudtam ideig. Én, mert szeretnék sok ezer emberdár-nyal együtt mozijegyet szerezni vasárnapra,

mozikban. 1938-ban 18 millió mozilátogató volt az országban, ez idén 35 millió — csak Budapestben. S a fővárosban egyelőre sincs több mozi, mint akkor.

a FOMO pedig úgy látja, hogy ez megoldható lenne. Mi semmi akadályt nem látjuk annak, hogy több pénztár legyen. Esetleg állítsák vissza azt a korábbi szokást, hogy délelőtt csak dél-éltre, délután csak délutánra adjanak jegyet. Búcsúzóul arra kérték: segítségünk találni jó megoldást. Mi cserébe azt sem kértük, hogy álljanak sorba helyettünk.

Szomorúan balagtam vissza a mozi elé. Már senki sem állt sorba. »Mindeneségy elfogyott!« — hirdette a tábla. Ekkor lépett mellém egy jól öltözött fiatal ember. »Jegyet akar?« — kérdezte és választ sem várva, háromszoros áron a nyakamba akart szólni két jegyet. Mikor ráhordultem, továbbment és úzerkedett tovább.

Ime, a harmadik pénztár! Az úzer zsebe...
Zay László

A KERESKEDELEM OKTÓBERI JELENTÉSE:

Lanyhább forgalom Emelkedő készletek Csökkenő árszínvonal

A kereskedelem legfrissebb adatai arról számolnak be, hogy októberben a forgalom az iparikkben és élelmiszerekben lanyhább volt, mint a korábbi hónapokban. Ez az egész ország területére, de leginkább Győr és Zala megyére vonatkozik. A kereslet csökkenésének egyik oka, hogy a paraszti október második felében meg a földeken dolgozott és nagyobb vásárlásokat nem eszközölt. Másrészt a lakosság a téli ruházati cikkeket már korábban beszerzte. De közrejátzott az is, hogy egyes kereslet cikkeket, mint például bútor, tetőfedő anyagot és háztartási nagygépeket a kereskedelem nem tudott kielégítő mennyiségben biztosítani. Mindezek ellenére a tanácsok kezdeményezésére rendezett helyi vásárok az eddigi tapasztalatok szerint igen sikeresek voltak.

Érdekes a budapesti termelői piaci felhozatal alakulása. A rendelkezésre álló adatok szerint a termelők októberben mintegy százmillió forint értékű árut hoztak fel, jónéhány százalékkal többet, mint tavaly. A piaci cikkek árszínvonalát októberben az egy évvel ezelőtthez képest csökkent. Ez a csökkenés baromfi-féléknél néh-nyolc, a burgonyánál tízszázalékos volt. Ugyancsak csökkent, a zöldség-

félek árszínvonalát, ezzel szemben egyes gyümölcsök ára emelkedett. Zöldségfélékből, gyümölcsből és hüvelyesből alacsonyabb volt a felhozatal a tavalyinál, de lényegesen több érkezett baromfiból, tejtermékekből és burgonyából.

A kereskedelem adatai arról is beszámolnak, hogy általában az állami kiskereskedelem árai októberben csökkenő irányt mutattak és a termelői piaci árak egy-két élelmiszer kivételével magasabbak voltak az állami árnaknál. A kereskedelmi munkára általában a klémensülőzottság jellemző, így októberben az országos készletekben lényeges változás nem történt, a készletek valamelyest emelkedtek.

A kisipari szövetségek díszünnepsége

Vasárnap a Néphadsereg Színházában rendezte meg a forradalmi évfordulót köszöntő ünnepséget a 160 000 tagot magábanfoglaló OKISZ. Az ünnepi beszédet Erdős József, az OKISZ elnöke mondotta. Az ünnepi műsorban neves hívatásos művészek, a kisipari szövetségek Erkel Ferenc művészeti együttese és az együttes VIT-díjas táncsoportja szerepelt.

Új barlangot fedeztek fel Abaligeten

Vas Béla mérnök, az abaligeti cseppkőbarlang kutatója, az eddig feltárt barlangból egy kürtön át ismeretlen barlangba jutott. Az újonnan felfedezett barlangot akkora becsülik, mint az ország legnagyobb templomai közé számított, négytornyú pécsi székesegyház belseje. A barlang talaja rózsaszínű, vízeiben halakat találhat és itt is megtalálható az abaligeti cseppkőbarlang ritkaságszámba menő állatvilágából a vakérák. A barlangban

a cseppkővek combvastagságúak.

Látták az új barlangban egy könyvet is, amely körülményeit egy földre helyezett lámpát, megnézte az expedíció tagjait, majd elosont. Nem biztos, hogy a barlang előlelőldághoz tartozik, mert a nyest az eddig ismeretlen kürtön is bejuthatott.

Az abaligeti cseppkőbarlang teljes rendszerének feltárását folytatják. Jelenleg nyolc-tíz méter átmérőjű sziklatömb eltávolításán fáradoznak.

Megtalálták Vetési Albert püspöknek, Mátyás király diplomatájának sírját

A veszprémi püspöki várban — a székesegyház szomszédságában — március óta ásásokat végeznek. A munka irányításával dr. Holl Imrénét, a budapesti Történelmi Múzeum régészét bízták meg, aki már a budai vár feltárásánál is nagy érdemeket szerzett. Dr. Holl Imréné az év augusztusa óta vezeti az ásásokat és azóta két kápolna apszisát tárta fel. November 8-án — amikor a számítások szerint a munka már befejezéshez közeledett — újabb leletet találtak. A kápolna közepén egy durva faragású kőtömb — a keresztlökű — alatt felfedezték Vetési Albert püspöknek, Mátyás király neves diplomatájának régóta keresett sírját.

A keresztlökű kőtömbje alatt reneszánsz stílusban faragott vörösmárvány síremléket tartak fel, amelyen jól látható a kezében pásztorbotot és imakönyvet tartó püspök szobra. A sír másik végén vörösmárványba faragott Vetési sasos címer bontakozik ki, alatta »Albertus« felirattal. Ugyanitt találtak egy koponyát is, csontjaihoz azonban a rajta

levő kőtömb miatt még nem férhettek hozzá.

A szádadokon át fennmaradt írásos dokumentumok, továbbá az eddig feltárt leletek azt bizonyítják, hogy a püspököt ide temették el. Már egy 1338-as oklevél megemlíti a reneszánsz stílusú, gazdag díszítésű, színes, faragott oszlopú kápolnát, amely a székesegyház északi szomszédságában állt. Ugyanezen a helyen feltárták a kápolna három színes oszlopát is, amely mellett megtalálták Vetési püspök vörösmárvány oltárát. Közvetlenül a kápolna három színes oszlopát is, amely mellett megtalálták Vetési püspök vörösmárvány oltárát. Közvetlenül a kápolna három színes oszlopát is, amely mellett megtalálták Vetési püspök vörösmárvány oltárát.

A sírra épített kőtömb, a keresztlökűt későbbi eredetű. A szakemberek véleménye szerint a törökidulás idején elpusztított kápolna helyére, az ott levő kövekből új kápolnát építettek — amelynek falai szintén látszanak — és akkor építették a kövekkel betemetett püspöki sír fölé a keresztlökűt is.

Az ásásokat még nem fejezték be. A nagy mennyiségű kő- és földréteg eltávolítása után valószínűleg újabb értékes leletek kerülnek napvilágra.